

доставлява го за примѣръ на съвременните пастири, като го туря на единъ рѣдъ съ вселенските пастири и учители. „Не рцы никтоже не можно естъ въ сѣя дѣла такомъ быти (каквито сѣ Григории Богословъ, Василии Велики, Иоанъ Златоустъ и пр.). Ти бѣша свѣтїи велицы, и крепки и дѣла ихъ добра. Ныиѣже сла насташа. Подражайте Иоанна просвитера новаго, егоже и отъ васъ самѣхъ мнози знаютъ, бывшаго пастира и ексарха иже въ земли болгарстѣ. і не глаголите не можетъ такъ быти въ сѣя дѣла. вся бо богъ можетъ. аще мы хошемъ. (Гл. ржк. въ «Синод. Библ.» подъ № 188 (по по-напред. Катал. 427) листъ 80). Сществува и други старецъ Иоанъ, който е живѣлъ на Св. Гора и който, по думите на Синайскїятъ Октоихъ (отъ XIV—XV), е превелъ много книги отъ грѣцки „на нашъ болгарскїй езикъ“, но тоя Иоанъ не трѣба да са смѣсва съ Иоана Ексарха Български, защото манастирътъ Св. Атанасия, дѣто е живѣлъ послѣдниятъ Иоанъ, е билъ основанъ въ 961 г. (Гл. „Изв. Ак. Наукъ“, 5, 372 и 373). Долеизложенното предисловіе на Ивановиятъ ржкописъ е озаглавено съ слѣдующите рѣдове: „Прологъ, сътворенъ Иоаномъ Прозвѣтеръмъ, Ексархомъ Българскомъ, еже іесть и прѣложилъ книги сїа.»

Понеже оубо свѣтъзи челоуѣкъ Божии Къстатинъ, философъ река, многзи тѣрѣдзи приа, строа писмена Словѣньскзїхъ кзникъ, и отъ Евангелиа и Апостола прѣлагаа ихъ коръ: великоже достиже, живзи въ мирѣ семь тѣмьнѣмъ, толикоже прѣложъ, прѣстоупивъ бес коньца, и свѣтъ приатъ дѣлъ своихъ мѣздѣу. Съ сими же сзи и оставъ его въ житни семь великзи Божии Архиепискоупъ Меодии, братъ